

เอกสารอ้างอิงและบรรณานุกรม.

ประคอง วรรณสุต. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. พระนคร: ไทบวิวัฒนาพานิช.
หน้า ๑.

ศึกษาธิการ, กระทรวง.. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น. พระนคร,
หน้า ๒.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย. พระนคร,
หน้า ๑๐.

Allport, G. W., J. M. Gillespie, and J. Young. " The Religion
of the Postwar College Student", Journal of Psychology,
25 (1948), 3-33.

Allport, G. W., P. E. Vernon, and G. Lindzey. Study of Values:
Manual of Directions. Boston: Houghton Mifflin,
1951.

Cattell, R. B. The Scientific Analysis of Personality.
Baltimore: Penguin, 1965

Cattell, R. B. Manual for the Jr. - Sr. High School
Personality Questionnaire "HSPQ". Ill.: Institute
for Personality and Ability Testing, 1963.

Dinkmeyer, Don C. Child Development: The Emerging Self.
New Delhi: Prentice-Hall of India Private Limited,
1967.

Gronlund, Normane E., Sociometry in the Classroom, New York:
Harper and Brothers, 1959.

- Guilford, J. P. Personality. New York: McGraw-Hill Book Co., 1959.
- Guinouard, Donald E., and Joseph F. Rychlak. "Personality Correlates of Sociometric Popularity in Elementary School Children", The Personal and Guidance Journal, 40 (1962), 438-442
- Hall, Calvin S., and Gardner Lindzey. Theories of Personality. New York: John Wiley and Sons, Inc., 1967.
- Heist, Paul, and George Yonge. Omnibus Personality Inventory Form F : Manual, The Psychological Corporation, 1968.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. McGraw-Hill Book Co., Inc., 1968.
- Child Development. McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964.
- Adolescent Development. McGraw-Hill Book Co., Inc., 1955.
- Kuhlen, R. G., and Beatrice J. Lee. "Personality Characteristics and Social Acceptability in Adolescence", Journal of Educational Psychology, 34 (1943), 321 - 340.
- McCandless, Boyd R., Alfred Castaneda, and David S. Palermo. "Anxiety in Child Development", 27 (1956) 385-391.
- McKinney, J. C. "A Two Dimensional Sociometric Test", Sociometry, 11(1948), 356-367.
- Nemovicher, Joseph A. A Comparative Study of Adapted Boys and Non-Adapted Boys in Respect to Specific

- Personality Characteristics. Unpublished Ph. D. Dissertation, New York University, 1960
- Northway, M. L. "A Method for Depicting Social Relationships by Sociometric Testing", Sociometry, 3 (1940), 144-150.
- "Personality and Sociometric Status : A Review of Toronto Students", Sociometry, 9 (1946), 233-241.
- Richards, Howard H. "Psychological Factors Associated with the Sociometric Status of Children Attending a Comprehensive School in Breconshire", The British Journal of Educational Psychology, 37, part 2 (1967).
- Smith, Henry C. Personality Development. New York : McGraw-Hill Book Co., 1968.
- Sorenson, Herbert. Psychology in Education. McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964.
- Stagner, Stagner. Psychology of Personality. McGraw-Hill Book Co., Inc., 1961.
- Vaught, G. M. "The Relationship of Role Identification and Ego strength to Sex Differences in Rod and Frame Test", Journal of Personality, 33 (1965), 271-283.
- Winborn, Bob B., and David G. Jansen. "Personality Characteristics of Campus Social-Political Action Leaders", Journal of Counseling Psychology, vol. 14, No. 6 (1967); 509-513.

הרעיונות

ขนาด ก.

๑. แบบสอบถามและแบบทดสอบสังคมมิติ

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้กรอกแบบสอบถาม

กรุณาเติมข้อความลงในช่องว่างต่อไปนี้ให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน
ข้อความทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ

๑. ชื่อเจ้าของ..... เพศ.....
๒. อายุ.....ปี
๓. เชื้อชาติ.....ศาสนา.....
๔. จังหวัดที่เกิด.....
๕. ข้าพเจ้าเริ่มเข้าศึกษาในโรงเรียนนี้ในระดับมัธยมศึกษาปีที่.....
๖. ข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับ.....ในปัจจุบัน
๗. อาชีพของบิดาของข้าพเจ้า.....
อาชีพของมารดาของข้าพเจ้า.....
๘. ข้าพเจ้ามีพี่น้องทั้งหมด (ไม่นับตัวข้าพเจ้า)คน ข้าพเจ้าเป็นบุตรคนที่.....
๙. จำนวนสมาชิกทั้งหมดในบ้านที่ข้าพเจ้าอาศัยอยู่ขณะนี้ (ไม่นับคนใจ)คน
๑๐. ในเวลาว่างข้าพเจ้าชอบทำ.....
๑๑. ใ้ไปภษาหน้าซาพเจ้าอยากเป็น.....
๑๒. สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุดคือ.....
๑๓. สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ชอบมากที่สุดคือ.....
๑๔. ข้าพเจ้าคบเพื่อนเพื่อ.....

๑๘. เพื่อนที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุดคือในชั้นที่ข้าพเจ้ากำลังเรียนอยู่ขณะนี้
เรียงตามลำดับคือ

ก.

ข.

ค.

๒. แบบทดสอบบุคลิกภาพ
(Omnibus Personality Inventory)

ชื่อ.....อายุ.....ชั้น.....
เลข.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ทั้งหมด ๓๔๕ ข้อ ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย หรือ หนาข้อความนั้นตามความรู้สึกของนักเรียนเอง คำตอบของนักเรียนไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ฉะนั้นขอให้ตอบอย่างจริงใจที่สุด และไปรคตอบทุกข้อ คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ และใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เท่านั้น

ขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ.

นางสาว กวงเดือน ไชยคำ
นิสิตปริญญาโทแผนกวิชาจิตวิทยา
คณะบดีจิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ฉันอยากจะเรียนรู้ประวัติเกี่ยวกับความนึกคิดของมนุษย์ให้มากขึ้น
๒. ฉันมีส่วนร่วมเป็นอย่างมากในการอภิปรายของกลุ่มหรือของชั้น
๓. ฉันมีความเป็นมิตรกับคนแปลกหน้า
๔. ฉันไม่ชอบคณิตศาสตร์
๕. ฉันจะเพลิดเพลินกับการนำชาวต่างประเทศไปชุมนุมในเมืองของฉัน
๖. ฉันอยากจะเข้าเป็นสมาชิกของสโมสรหรือสมาคมต่าง ๆ
๗. ฉันต้องการเป็นบุคคลสำคัญในชุมชน
๘. ฉันทำงานได้ดีกว่า เมื่อไม่มีคนคอยสังเกต คอยมองอยู่
๙. ฉันชอบอ่านพระราชบัญญัติในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
๑๐. ที่ว่าโหราศาสตร์จะสามารถอธิบายอะไรได้นั้นเป็นเรื่องไม่น่าจะจริงเป็นอย่าง
มาก
๑๑. ฉันสนใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของคนศรีไทยสากล
๑๒. ฉันจะไม่แนะนำตัวเองต่อคนแปลกหน้าในที่ชุมนุมชน
๑๓. โดยปรกติฉันชอบวิธีที่เป็นที่รู้จักกันมากกว่าที่จะลองวิธีใหม่เอาเอง
๑๔. ฉันชอบรับประทานอาหารตามภัตตาคารหรือห้องอาหารเล็ก ๆ มากกว่าห้อง
ใหญ่ ๆ
๑๕. ฉันมักจะซักถามประสงค์ของพ่อแม่บ่อย ๆ
๑๖. ฉันชอบที่จะรับฟังคำอธิบายเกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีต่าง ๆ มากกว่าที่จะพยายามทำความเข้าใจเอาเอง
๑๗. ฉันชอบคนที่มีนิสัยโหดมากกว่าคนที่มีนิสัยดี
๑๘. ฉันชอบที่จะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง
๑๙. ฉันรู้สึกกลัวเมื่อต้องไปปรากฏตัวต่อหน้ากลุ่มชน
๒๐. ฉันชอบเล่นไพ่เอาเงิน
๒๑. ฉันมักเข้าร่วมการประชุมของโรงเรียนหรือของสมาคมต่าง ๆ ในชุมชน

๒๒. สังคมมีข้อจำกัดสำหรับประชาชนมากเกินไป
๒๓. ฉันชอบงานเลี้ยงน้ำชาและงานเลี้ยงทั่ว ๆ ไป
๒๔. ฉันศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการและปฏิกิริยาของตนเอง
๒๕. ฉันชอบฟังนักร้องที่มีชื่อเสียงร้องโอเปร่า
๒๖. ฉันคุยกับคนแปลกหน้าเมื่อฉันเดินหลง
๒๗. ฉันชอบดูภาพเขียน ภาพปั้นและสิ่งก่อสร้าง
๒๘. งานหนักทำให้ชีวิตมีค่าไ้มากกว่าสิ่งอื่นใด
๒๙. ฉันมีความสุขเกือบตลอดเวลา
๓๐. ฉันชอบเขียนวิจารณ์หนังสือหรือบทความ
๓๑. ฉันชอบและไม่ชอบสีบางสีเป็นอย่างมาก
๓๒. ทุกวันนี้พ่อแม่มีใจจุก ๆ มากเกินไป
๓๓. ฉันชอบเคนรา
๓๔. นाराว่าคำพูดที่โถงการ สอนจากครูที่ดูเหมือนว่าตัดสินใจลงไปไม่ได้ว่าเชื่ออะไร
อย่างแท้จริง
๓๕. วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในประเศไทยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับทั้งโลก
๓๖. การไม่ยอมรับว่าสิ่งใดแน่นอนหรือพิสูจน์ได้แล้วนั้นเป็นหลักการที่ดียิ่ง
๓๗. ฉันเป็นนักยิงได้ดีกว่าเป็นนักพูด
๓๘. สิ่งที่ยังไม่เสร็จสิ้นและยังไม่สมบูรณ์มักจูงใจฉันไ้มากกว่าสิ่งที่เสร็จสิ้นแล้วและ
ชัดเจนเรียบร้อยแล้ว
๓๙. ฉันสวคมนตรีปีคานหลาย ๆ ครั้ง
๔๐. ทุกชาติทุกภาษาสามารถอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระ เบียบเรียบร้อยได้ภายในประเทศ
นี้โดยไ้มองเปลี่ยนแปลงระบบอะไรเลย
๔๑. ฉันไม่ชอบปรากฏตัวในรายการใด ๆ หรือเสนอรายงานปากเปล่า
๔๒. ฉันชอบแก้ปัญหายาก ๆ

๔๓. ฉันไม่สนใจการอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องสังคมที่เป็นอุดมคติ
๔๔. บางครั้งฉันต้องการอย่างยิ่งที่จะทำสิ่งที่เป็นอันตรายหรือน่ากลัว
๔๕. ฉันชอบฟังวิทยุขณะบรรเลงดนตรีคอบเบิ้ลีร์มากกว่าจะไปฟังรายการดนตรีสมัยใหม่
๔๖. น่าจะมีข้อบังคับให้คนที่ทำงานมีเงินเดือนทุกคนเก็บรายได้อะไรสักอย่างไว้ทุกเดือนเพื่อใช้จ่ายสำหรับตัวเองและครอบครัวในปีต่อ ๆ ไป
๔๗. ขณะใดที่บั้งลงจะหงองหงือ ฉันมักไม่มีสมาธิ
๔๘. ระยะเวลาหนึ่งของชีวิตวัยเด็กฉันเข้าร่วมในกลุ่มเด็กเล็กขโมยน้อยๆ
๔๙. ในการสอบฉันชอบคำถามสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงมากกว่าคำถามที่ต้องการการจักระบะระเบียบและตีความเนื้อหาเสียมากมาย
๕๐. ฉันคิดว่าฉันมองเห็นแสงสว่างของประสบการณ์เป็นพื้นฐานอันค้นแรก
๕๑. ไม่ใช่หน้าที่ของประชาชนที่จะต้องสนับสนุนประเทศของตนไม่ว่าในเรื่องที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม
๕๒. ฉันต้องการรู้ว่าสิ่งนั้น ๆ จะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ก่อนที่จะเต็มใจลงทุน
๕๓. ฉันมักจะคล้อยตามเมื่อมีคนพูดให้ฟังถึงความอัปโชคของท้องถิ่นหรือชนบท
๕๔. ฉันชอบอยู่กับกลุ่มที่รอนล่อเล่นกัน
๕๕. ฉันปรารถนาจะมีความสุขมากเท่า ๆ กับที่คนอื่น ๆ ดูเหมือนว่าจะมี
๕๖. ฉันไม่ชอบทำคามศารางที่จัดไว้ตายตัว
๕๗. คนที่เข้มแข็ง จะไม่แสดงอารมณ์และความรู้สึกของตนออกมา
๕๘. ในเรื่องของศาสนาแล้ว ไม่สำคัญเลยที่ใครจะเชื่ออะไร
๕๙. บางครั้งฉันเคยอยากหนีออกจากบ้าน
๖๐. ฉันมีความยุ่งยากในการที่จะเริ่มต้นทำอะไรทำอะไร
๖๑. วิทยาศาสตร์น่าจะพูดเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยาให้มากพอ ๆ กับที่พูดไว้ในศาสนา
๖๒. ฉันมักจะรู้สึกมอบ ๆ ว่าคนที่ฉันชอบไม่สนใจฉันเลย
๖๓. ฉันเป็นกรรมการที่แข่งขันในคณะกรรมการของสมาคมโรงเรียน

๖๔. ฉันชอบคนที่ไม่หยาบหลวมมากกว่า
๖๕. ส่วนมากฉันไม่เคยมีความคิดอะไรมารบกวนเลยในขณะเข้านอน
๖๖. สิ่งใหม่ ๆ ถึงถูกความสนใจฉันได้มาก
๖๗. ชีวิตที่บ้านของฉันเคยมีแต่ความสุขอยู่เสมอ
๖๘. บางครั้งฉันอยากทอยกับคนบางคน
๖๙. ฉันเชื่อว่าเทพเจ้ามีจริง
๗๐. คนเราควรจะพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
๗๑. ฉันมักทำอะไรลงไปทันทีโดยไม่คิดคบบ่อย ๆ
๗๒. ฉันไม่ชอบทำหน้าที่เป็นเจ้านายในการจัดงานเลี้ยงใด ๆ
๗๓. ฉันอิจฉาคนที่กล้าควากคนอื่นต่อหน้า
๗๔. ฉันชอบอยู่กับบ้านมากกว่าเขารวมงานสังคม
๗๕. ฉันชอบนึกคิดเอาเองว่าอะไรอยู่ภายในสิ่งต่าง ๆ
๗๖. มีบางระยะที่ฉันรู้สึกเต็มไปด้วยพลังจนไม่จำเป็นต้องนอนหลับครั้งละหลาย ๆ วัน
๗๗. คนจนมีภาวีกว่าคนร่ำรวยในเกือบทุกทาง
๗๘. เมื่ออยู่ในกลุ่มคน ฉันรู้สึกว่าถูกแยกจากคนอื่น ๆ และรู้สึกโดดเดี่ยว
๗๙. ฉันหลงใหลไปกับแสงแดดที่เปลี่ยนรูปลักษณ์ของสิ่งของและฉากต่าง ๆ
๘๐. ฉันมักจะลืมสิ่งที่คนอื่นบอกไปทันทีทันใดนั้นเองบ่อย ๆ
๘๑. ฉันมักจะลังเลใจที่จะยืมเงินหรือของใช้จากคนอื่น
๘๒. ฉันสามารถเปิดเผยความรู้สึกในเรื่องบางอย่างได้เมื่อคนอื่นอาจจะทำร้ายจิตใจฉันโดยที่เขาไม่รู้ตัว
๘๓. ฉันเกลียดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ
๘๔. ฉันจะรู้สึกไม่สบายเลขตาของแคงตัวเป็นพิเศษไปจากธรรมดา
๘๕. ฉันค่อนข้างจะยึดถือสิ่งต่าง ๆ เป็นจริงเป็นจังไปหมด
๘๖. ฉันไม่เห็นด้วยเลยที่ใครจะคิมน้ำเงินเอาไว้ในงานเลี้ยง
๘๗. บางครั้งฉันจำเป็นต้องรุนแรงเอาอกกับคนที่หยาบหลวมหรือกวนใจฉัน

๔๔. ฉันเคยมีคหังงในเรื่อรักมากอน
๔๕. ฉันมักรู้สึกวชีวิตของฉนล่งลอยไปโดยไม่มีบทพหพเจพหะเลบ
๔๖. ฉนเป็นใหญ่ในกลุ่บเพื่อนหลยคนที่มีอายุรุ่นร่วครวเว็ยกับ
๔๗. ฉนคิดว่าฉนมีความรู้สึกรุนแรงกวคณสวณมาก
๔๘. ฉนมีปัญหเว็ยกับการมีสมาธิมากกว่าที่คณอื่น ๆ ดูเหมือนจะมี
๔๙. ฉนไม่ค่านคณที่พหยวณหยบฉนเว็ยทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่เชวจะหคได้ในโลกนี้
๕๐. มีบงระยเว็ยฉนบ้เป็นวัน สัปดาห์และเคือฉนไม่อจเชวระกับสิ่งใด ๆ ได้ เพราะวไม่สมบรถหคอะไรได้
๕๑. ฉนไม่เคยงกังวลใจเลย เมื่อเป็นคณแกคควจากคณอื่น
๕๒. บงครฉนมักอะไรไม่ออกเลย นอกจกจ้งหะหรือหวงห่านองของคณตรีเพลงใดเพลงหนึ่ง
๕๓. ฉามีเว็ยว่วงพอ ฉนอจจะเป็กคหังงที่ชอนมากกว่าจะอสพหงานสังคมสังเกรหะหรืองานเพ็กรสพหระ
๕๔. เมื่ออยู่ในกลุ่บคณ เพื่อนใหม่ ๆ หรือคณแปลคณหน้ามักจะทำใหความสนใจฉนน้อยมาก
๕๕. ฉนมักคึบเคบมากน้อย ๆ บงที่ก็สัปดาห์ละหนึ่งคร้ง หรือมากกว่านั้น
๑๐๐. ฉนสนใจใครรู้เว็ยกับคณหัวไป แต่ฉนไม่รู้สึกใคชคสนหสนมคัวยเลย
๑๐๑. แลคคณควรรคคความพหระชรรคคคชอนของพระพุทหเจวเอง
๑๐๒. ฉนมักคิดว่าชีวิตเป็นสิ่งที่โง้ไรเหคคชอบุ่บอย ๆ
๑๐๓. ฉนรู้สึกไม่สพหยใจเมื่อฟังเรื่อสกปรกควง ๆ
๑๐๔. วิธีที่หคที่สุดที่จะควบคณคณใดก็คคบอกสิ่งที่เชวคองการสัง
๑๐๕. ดูเหมือนจะไม่มีใครเลยที่เชวใจฉน
๑๐๖. ฉนมักจะทำสิ่งที่ช่วยใหฉนได้สนกสนนบงคร้งบงครว แม้วจะทำใหถึงเป้พหพหที่หวงโกลบวงอยวง
๑๐๗. คณเรววมักจะสร้งหคหวงโยกนมากกว่าที่เป็นจรัง
๑๐๘. ฉนกังวลใจในเรื่ออื่นที่นอกเหนือจากเรื่อของคณเองคัวย

๑๙๙. คนที่ไม่มีความรู้สึกเกี่ยวกับศาสนาน่าจะมีอะไรผิดปกติ
๑๙๐. ฉันไม่ค่อยสบายใจเกี่ยวกับทิศทางของทางบ้าน
๑๙๑. คนอื่น ๆ ทำให้ฉันผิดหวังอยู่บ่อย ๆ
๑๙๒. ฉันไม่ชอบงานที่ต้องวิจัยคนกว่าเอาเอง.
๑๙๓. ฉันสนใจเรื่องที่จะไม่ยอมรับความรู้สึกของคนอื่น ถ้าสิ่งที่จะกระทำสำเร็จลงนั้นสำคัญมากสำหรับฉัน
๑๙๔. ความทะเยอทะยานที่ซ่อนอยู่ในใจของฉันก็คือการได้เป็นคนที่ยิ่งใหญ่ แม้ว่าฉันไม่ค่อยจะยอมรับนักก็ตาม
๑๙๕. บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกคล้ายกับว่าได้ทำสิ่งที่ผิดหรือสิ่งที่โหดร้าย
๑๙๖. ฉันไปยืนมาตลอดชีวิตว่าจะมีเวลาพอสำหรับการรวบรวมและงานบ้าน
๑๙๗. ฉันเป็นคนประสาตถึงเครียดมาก
๑๙๘. แท้จริงแล้วในใจของคนส่วนมากไม่ชอบช่วยคนอื่น
๑๙๙. ฉันไม่ใช่คนที่คอยระวังตัวอยู่อย่างมากมายเกินไป
๒๐๐. เมื่อราคากำลั่งขึ้นสูงเราไม่อาจตำหนิบุคคลที่พยายามเอาให้ได้มากที่สุด เมื่อเขาเห็นว่าการได้มานั้นเป็นการดี
๒๐๑. ฉันชอบอยู่ในกลุ่มคน
๒๐๒. เล็กหนุมสาวบางครั้งก็มีความคิดต่อฉันเกิดขึ้น แต่เมื่อเติบโตขึ้นเขาก็ควรจะเอาชนะความคิดนี้ได้และสงบเสงี่ยมลง
๒๐๓. ฉันรู้สึกเหงาเกือบตลอดเวลาแม้กระทั่งเมื่ออยู่กับคนอื่น ๆ
๒๐๔. ฉันไม่ชอบสิ่งที่ไม่แน่นอนและคาดการณ์ไม่ได้
๒๐๕. วิธีแน่นอนที่สุดที่จะก่อสร้างคิสุในโลกก็คือโดยปรับปรุงศีลธรรมจรรยาของคน
๒๐๖. ฉันชอบท่องเที่ยวไปตามสถานที่ใหม่ ๆ แปลก ๆ คนเดียว
๒๐๗. บางครั้งฉันก็ชอบทำความรู้สึกสะเทือนใจให้บุคคลที่ฉันรัก
๒๐๘. สิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่เด็กควรต้องเรียนรู้ก็คือเมื่อไรควรไม่เชื่อฟังผู้ใหญ่
๒๐๙. ฉันไม่ชอบคนบางคนเป็นอย่างมากจนรู้สึกอึดใจที่เขาถูกจับได้ว่าได้ทำอะไรผิดพลาดลงไป

๑๓๐. ในทางการเมืองแล้ว ฉันอาจจะเป็นคนหัวรุนแรงคนหนึ่ง
๑๓๑. ครูมักจะหวังผลงานจากนักเรียนมากเกินไปบ่อย ๆ
๑๓๒. ฉันชอบที่จะไม่มีข้อผูกมัดกับคนอื่น ๆ มากกว่าจะเสี่ยงกับความผิดหวังหรือความล้มเหลวอย่างรุนแรงทีหลัง
๑๓๓. ถ้าฉันแสบเข้าไปในโรงภาพยนตร์ใดโดยเมคองเสียเงินและแน่ใจว่าไม่มีใครเห็นแล้วฉันก็อาจจะทำ
๑๓๔. ฉันฟังโดยไม่ไค้ยินบ่อย ๆ
๑๓๕. ฉันชอบลองความคิดใหม่ ๆ เสมอ แม้ว่าภายหลังจะปรากฏออกมาว่าเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ก็ตาม
๑๓๖. นาน ๆ ครั้งฉันรู้สึกเกลียดคนในครอบครัวของฉัน ซึ่งตามปกติฉันเคยรักเขา
๑๓๗. ฉันเป็นคนที่ชอบสิ่งที่เป็นจริงมากกว่าสิ่งที่เป็นอุดมคติ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือจะสนใจในสิ่งที่เป็นอย่างขณะนั้นมากกว่าสิ่งที่ควรจะเป็น
๑๓๘. บางเวลาฉันอยากสยดสลาย
๑๓๙. ฉันสนใจการเรียนรู้ข้อเท็จจริงมากกว่าการนำข้อเท็จจริงเหล่านั้นไปเกี่ยวข้องกับความคิดและประสบการณ์อื่น ๆ ของฉัน
๑๔๐. ฉันอภิปรายถกเถียงถึงสาเหตุและผลกระทบที่อาจเป็นไปได้เกี่ยวกับปัญหาทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาระหว่างประเทศ
๑๔๑. ฉันรู้สึกว่ามีสิ่งมาขวางกั้นระหว่างตัวฉันกับคนอื่น ๆ
๑๔๒. ความคิดใหม่ ๆ ที่โด่งดังหรือใค้อ่านมานั้นฉันนำมาวิเคราะห์เพื่อดูว่ามันจะเข้ากับความคิดเห็นของฉันเองหรือไม่
๑๔๓. ฉันหนีการเผชิญกับวิกฤตการณ์หรือความยากลำบาก
๑๔๔. ในการศึกษา ฉันมีความเป็นตัวของตัวเองและความคิดริเริ่ม
๑๔๕. ปกติฉันเป็นคนใจเย็นและไม่โกรธง่าย
๑๔๖. ฉันชอบฟังการโต้วาที และการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง

๑๔๗. บางเวลานั้นรู้สึกอยากหัวเราะหรืออยากร้องไห้จนควบคุมตัวเองไม่ได้
๑๔๘. การที่จะให้คนทั่วไปตระหนักถึงความจริงได้ ต้องใช้การตกเตียงเป็นอย่างมาก
๑๔๙. บ่อยครั้งมากที่ฉันรู้สึกที่ไม่ชอบเพศตรงกันข้าม
๑๕๐. โลกทั่วไปแล้ว ฉันชอบอยู่กับคนที่ไม่เคร่งศาสนามากกว่า
๑๕๑. ฉันอยากทำงานอาชีพที่ต้องใช้ความคิดริเริ่มมาก ๆ
๑๕๒. ฉันมักเป็นกังวลด้วยเรื่องบางอย่างอยู่บ่อย ๆ
๑๕๓. ฉันชอบงานที่ต้องสรุปผลเอาเองจากข้อมูลบางอย่าง หรือจากข้อเท็จจริง
๑๕๔. ฉันอยากไปล่าสัตว์ในอเมริกา
๑๕๕. ครอบครัวของฉันปฏิบัติกับฉันเหมือนกับว่าฉันเป็นเด็กมากกว่าเป็นผู้ใหญ่
๑๕๖. ฉันเชื่อเรื่องชีวิตในโลกหน้า
๑๕๗. ฉันอยากเป็นคนงานที่ฉลาดเฉลียวแต่ไม่มั่นคงมากกว่าจะเป็นคนงานที่มั่นคงและ
รับค่าคนอื่น
๑๕๘. บางครั้งฉันรู้สึกว่าความยุ่งยากหับถมมากขึ้นจนฉันเอาชนะไม่ได้
๑๕๙. เมื่อเป็นเด็กฉันสนใจเรื่องที่ท้องใจสติปัญญาและเรื่องเกี่ยวกับสุนทรีย์ภาพต่าง ๆ
๑๖๐. ขณะทำงานฉันชอบอยู่กับคนเคี้ยวมากกว่าที่จะมีคนอื่นอยู่รอบข้าง
๑๖๑. เมื่อมาถึงความเห็นที่ต่างกันในทางศาสนาเราควรระวังที่จะไม่ออมอ้อมกับพวกที่
มีความเชื่อต่างจากเรา
๑๖๒. ฉันอารมณ์เสียเกี่ยวกับเรื่องบางเรื่องจนพูดถึงมันไม่ได้
๑๖๓. ขณะเดินทางท่องเที่ยวฉันสนใจที่จะดูพิพิธภัณฑ์หรือสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
มากกว่าที่จะหาเพื่อนใหม่ ๆ
๑๖๔. ฉันไม่กลัวงู
๑๖๕. เรื่องยุ่งยากของคนจำนวนมากก็ถือเอาใจไม่ได้เอาจริงเอาจังกับสิ่งต่าง ๆ อย่าง
พอเพียง
๑๖๖. ฉันชอบปัญหายาว ๆ ที่ค่อนข้างยุ่งยาก ข้อเคี้ยวมากกว่าปัญหาสั้น ๆ มากมาย
หลายข้อ

๑๖๙. บางครั้งฉันรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนหลาย ๆ คนมากกว่าจะเป็นเพียงคนเดียว
๑๖๘. ฉันมักจะกวาดชั้นอยู่เสมอวางงานของฉันไว้มีการวางแผนและการจัดระเบียบบางอย่าง
ระมัดระวัง
๑๖๙. ฉันไม่สนใจเลยว่าใครจะนับถือศาสนาอะไรหรือจะนับถือศาสนาหรือไม่ก็ตาม
๑๗๐. ฉันไม่กล้ารับตำแหน่งประธานคณะกรรมการใด ๆ
๑๗๑. บางเวลาฉันไม่อาจจะควบคุมการเคลื่อนไหวและคำพูดของตนได้ แต่ก็ทราบดีกว่า
อะไรเกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวฉัน
๑๗๒. การหลอกล่อกฎหมายนั้นยอมทำไถ่ถ้าไม่ไปฝ่าฝืนมันแท้จริง
๑๗๓. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่สามารถมองเห็นผลที่จะได้รับแน่นอนมากกว่ากิจกรรม
ที่ไม่อาจมองเห็นผลที่จะเกิดขึ้นได้อ่อน
๑๗๔. ฉันยอมรับคนรู้จักใหม่ ๆ เป็นเพื่อนได้ช้า
๑๗๕. ทุกคนจะต้องเชื่อถือในอำนาจของปีศาจเวทคาและเชื่อฟังอย่างไม่มีข้อสงสัย
๑๗๖. ความสมดุลโดยสมบูรณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับส่วนประกอบที่ตีทุกอย่าง
๑๗๗. บางครั้งฉันรู้สึกอยากชว้างปลาสิ่งของ
๑๗๘. เหตุผลบางอย่างตรงไปตรงมาชักจูงใจฉันได้มากกว่าขอเปรียบเทียบเห็นหรืออุปมาอุปมัย
๑๗๙. ฉันชอบทำงานที่ต้องศึกษาค้นคว้าหรือคิดค้นแก้ออกหลังจากที่เรียนรู้แล้ว
๑๘๐. ฉันไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองอย่างแท้จริง
๑๘๑. ความคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยคนควาไม่ชักจูงใจฉันเลย
๑๘๒. ฉันมักมีความรู้สึกอยู่บ่อย ๆ ว่าตนเองไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มที่ฉันสมาคมควม
อย่างแท้จริง และฉันสามารถแยกจากกลุ่มนี้ได้โดยมีความในสบายใจหรืออยู่อย่าง
ใจแต่น้อย
๑๘๓. ฉันไม่สามารถบังคับใจให้สนใจเฉพาะสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้
๑๘๔. ฉันมักสงสัยในความเที่ยงตรงของข้อความในหนังสือแบบเรียน หรือหนังสือค้นคว้า
อื่น ๆ
๑๘๕. ฉันสนใจในการนำหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ไปใช้มากกว่าที่จะวิพากษ์วิจารณ์มัน

๑๘๖. บางเวลาฉันรู้สึกว่าคุณเองไม่มีประโยชน์เสียจริง ๆ
๑๘๗. ฉันมักจะอ่านบทความหรือหนังสือเกี่ยวกับพฤษฏีและความเห็นใหม่ ๆ ภายใต้ขอบ
 ขอบสาขาที่ฉันสนใจ
๑๘๘. บ่อยครั้งที่การหย่าร้างมักเป็นสิ่งที่ยุติธรรม
๑๘๙. วิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่ง แต่ยังมีสิ่งสำคัญอยู่เป็นจำนวนมากที่มนุษย์ไม่
 สามารถจะทำความเข้าใจได้
๑๙๐. ฉันเชื่อว่าฉันไม่ได้ค้นพบคนตกใจง่ายกว่าคนส่วนมากเลย
๑๙๑. ฉันวิเคราะห์สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบในภาพยนตร์หรือการแสดงที่ได้ดูมา
๑๙๒. ฉันกระตือรือร้นจนคนที่อยู่ใกล้ ๆ หลอยกระตือรือร้นไปด้วย
๑๙๓. ฉันชอบแก้ปัญหาจำพวกที่พบในเรขาคณิต พีชญา หรือตรรกวิทยา
๑๙๔. คนที่เข้มแข็งจะสามารถตัดสินใจได้เสมอแม้จะพบคำถามที่ยากที่สุด
๑๙๕. ฉันไม่สนใจบทความทางวิทยาศาสตร์หรือคณิตศาสตร์มากนัก
๑๙๖. ฉันมีใจเย็นเยือกที่จะอยากเป็นเพื่อนกับคนที่มีความรู้สึกอ่อนไหวและมีสีลม
๑๙๗. ความต้องการแสดงออกที่ไม่สามารถควบคุมได้ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของตัวฉัน
๑๙๘. ฉันทนไม่ได้เมื่อมีคนมาขอคำแนะนำหรือ เขามาชี้แจงหวัะหระงะที่ฉันกำลังทำงานสำคัญ
 บางอย่าง
๑๙๙. การยืนยันในสิ่งที่มีอยู่แล้วดีกว่าที่จะพยายามลองสิ่งใหม่ ๆ ที่เรายังไม่รู้แน่
๒๐๐. ปกติหลังจากที่นอนแฉะฉันจะ เคนจิว เงียวอยู่ครู่หนึ่ง
๒๐๑. ฉันชอบเขียนรายงานอธิบาย เกี่ยวกับพฤษฏีรวมทั้งเสนอข้อสนับสนุนและคัดค้านไว้ด้วย
๒๐๒. ฉันอยากสะสมภาพพิมพ์ของภาพเขียนที่ฉันชอบ
๒๐๓. ชีวิตของฉันถึงเครียดเกือบตลอดเวลา
๒๐๔. ฉันชอบถกเถียงปัญหาทางปรัชญา
๒๐๕. ฉันรู้สึกยากที่จะมีสมาธิทำงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง
๒๐๖. ฉันไม่ชอบมีการระับผิดชอบของคนอื่น
๒๐๗. ฉันไม่สามารถอธิบายเหตุผลเกี่ยวกับความเห็นและปฏิกิริยาของฉันได้

๒๐๘. ศาสนาของฉันมีวิถีทางนำไปสู่สัจธรรมที่ถูกต้องเพียงทางเดียว
๒๐๙. เมื่อเข้าร่วมในคณะกรรมการฉันชอบเป็นผู้ควบคุมสิ่งต่าง ๆ
๒๑๐. ความรู้สึกของฉันไววกว่าคนอื่น
๒๑๑. เมื่อใดที่วิทยาศาสตร์ขัดกับศาสนาแล้ว แสดงว่าสมมุติฐานทางวิทยาศาสตร์เหล่านั้นไม่ได้ถูกทดสอบและไม่สามารถจะทดสอบได้
๒๑๒. ฉันชอบทั้งของเก่าและรับของใหม่
๒๑๓. ฉันรู้สึกถูกรบกวนด้วยคำถามหรือปัญหาจนกว่าฉันจะนึกหาคำตอบที่พอใจได้
๒๑๔. ฉันชอบทำงานร่วมกับคนอื่นมากกว่าทำคนเดียว
๒๑๕. ฉันไม่ชอบการแก้ปัญหา นอกเสียจากจะมองเห็นได้ว่าอาจได้คำตอบที่ตรง แจ่มชัดและไม่คลุมเครือ
๒๑๖. ฉันแสดงความคิดจากใจในคนอื่นรู้ได้ยากยิ่ง
๒๑๗. ฉันไม่เคยอ่านพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าเลย หรือถ้าเคยก็แค่อ่านเพียงเล็กน้อย
๒๑๘. ฉันเบื่อการอภิปรายเรื่องที่ว่าชีวิตในอีก ๑๐๐ ปีข้างหน้าจะเป็นอย่างไร
๒๑๙. วิธีการทำงานของฉันมักจะทำให้คนอื่นเข้าใจผิดได้
๒๒๐. ขณะอยู่ในโรงเรียน ย่างตัวมักถูกอาจารย์ใหญ่เรียกไปพบเพราะส่งเสียงดังรบกวนชั้น
๒๒๑. บางครั้งฉันค้นขึ้นพบว่าตัวเองกำลังคิดปัญหาที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นได้จริงหรือปัญหาที่ไม่เป็นประเด็นเลย
๒๒๒. ปกติแล้ว ผลที่สุดพอแม้มักจะเป็นฝ่ายถูกเสมอ
๒๒๓. บางครั้งฉันรู้สึกเหมือนกับว่ากำลังจะสิ้นเนื้อประดาตัว
๒๒๔. ฉันชอบอ่านเรื่อง เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
๒๒๕. ฉันชอบไปงานเลี้ยง หรืองานอื่น ๆ ที่สนุกสนานเอิกเกริก
๒๒๖. ฉันชอบจัดที่ไว้สำหรับสิ่งต่าง ๆ และชอบให้ทุกอย่างอยู่ในที่ของมัน
๒๒๗. สิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงกล่าวไว้ในพระธรรมสวนแต่ท่านายเหตุการณที่เกิดขึ้นทุก

วันนี้ทั้งนี้

๒๒๔. ฉันไม่รู้สึกรำคาญหรือถูกกวนใจเมื่อสิ่งใดจะไม่แน่นอนและไม่อาจคาดคะเนได้
๒๒๕. การพัฒนาทางอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ทุกวันนี้เป็นเครื่องแสดงถึงอารยธรรมที่ยิ่งใหญ่กว่าในสมัยก่อน ๆ ของสมัยพระนารายณ์มหาราช
๒๒๖. สามีกวาง เป็นผู้กล้าหาญขึ้นเค็ดชากในเรือของครอบครัวมากกว่าภรรยา
๒๒๗. เราสวดอธิษฐานขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ
๒๒๘. คำถามแทบทั้งหมดจะมีคำตอบที่ถูกสองข้าง คำตอบเดียว เมื่อเราได้ข้อเท็จจริงมาทั้งหมด
๒๒๙. ฉันเคยมีประสบการณ์ที่แปลกประหลาดมากมาแล้ว
๒๓๐. ฉันชอบงานสังคมที่เชิญแต่เพื่อนสนิทกลุ่มเล็ก ๆ มาพบกัน
๒๓๑. ฉันชอบคนที่มีความคิดที่ปฏิบัติได้จริงมากกว่าคนที่เจ้าความคิด
๒๓๒. เราไม่ควรจะหวังไว้มาก จะได้ไม่ค่อยผิดหวัง
๒๓๓. ฉันชอบฟังดนตรีโบราณ
๒๓๔. คนที่กระตือรือร้นใจคำเท่านั้นที่ไม่รักและกตัญญูต่อพ่อแม่
๒๓๕. ฉันชอบอ่านเรื่องเกี่ยวกับยลสำเร็วจนทางศิลปะหรือวรรณคดีต่าง ๆ
๒๓๖. ขณะที่ผู้ชายอยู่กับผู้หญิง เขามักจะนึกถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศหญิง
๒๓๗. ฉันไม่มีความคิดหรือแทบไม่มีความคิดเลย ว่าต่อไปอีก ๒-๓ ปีข้างหน้าฉันจะเป็นอย่างไร
๒๓๘. ฉันไม่เคยล้มใจเลย
๒๓๙. ในเรื่องเกี่ยวกับศาสนา ฉันคงจะถูกเรียกว่าคนซึ่งสงสัย และคนที่ไปเชื่อถือเรื่องนรกสวรรค์
๒๔๐. โดຍปรกติแล้ว คุณคล้ายกับว่ามีกำแพงมาขวางกั้นระหว่างฉันกับเพชรฆาต
๒๔๑. ทุกคนควรสนับสนุน เป็นกำลังให้แกบ้านเกิดเมืองนอนของตน
๒๔๒. ฉันเคยมีความคิดที่ประหลาดพิสดาร
๒๔๓. ลัทธิคอมมิวนิสต์ไม่มีอะไรที่เป็นส่วนดีเลย

๒๔๘. ฉันค่อนข้างจะคัดสินใจรวดเร็ว
๒๔๙. ฉันรู้สึกเหมือนเกี่ยวกับว่าสิ่งต่าง ๆ นั้นไม่ใช่ของแท้จริงอยู่บ่อยครั้ง
๒๕๐. ไม่มีอะไรในชีวิตที่จะมีค่าพอเทียบกับการที่ต้องสูญเสียการติดต่อกับครอบครัว
ของคุณ
๒๕๑. ทัศนคติที่เลวที่สุดก็คือทัศนคติที่นำไปใช้โดยลึกลับที่สุด
๒๕๒. การมีชีวิตอยู่จะมีความหมายก็อยู่ที่ความหมายที่มนุษย์ให้กับชีวิต
๒๕๓. ฉันลังเลใจทุกครั้งที่จะขอความร่วมมือจากคนอื่นในการจัดกิจกรรมใด ๆ เป็น
คนว่าจัดงานเลี้ยง
๒๕๔. ฉันชอบการท่องเที่ยวและมีความสุขมากที่สุดเมื่อได้ท่องเที่ยวไปสถานที่ต่าง ๆ
๒๕๕. ฉันสงสัยอยู่บ่อย ๆ ว่าที่จริงแล้วฉันคือใครแน่ หรือฉันควรจะเป็นอะไร
๒๕๖. ฉันชอบศิลปะสมัยใหม่
๒๕๗. ถ้าฉันเป็นศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยและมีความสามารถเท่าที่ควรแล้ว ฉันอยาก
สอนเกมและฝึกซ้อมมากกว่าคำประพันธ์ โคลงกถอนทั้งหลาย
๒๕๘. ถ้าเราพยายามเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ มาก ๆ แล้วเรายังจะทำให้มันเลวลง
กว่าเดิม
๒๕๙. ในการอภิปรายใด ๆ ฉันหมอบ่อย ๆ ว่าจำเป็นจะต้องพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจ
๒๖๐. เราควรจะมีกระทรวงที่ประกาศว่าไม่เชื่อถือในศาสนา
๒๖๑. จุดมุ่งหมายบางอย่างหนึ่งในชีวิตของฉันก็คือพยายามให้ประสบผลสำเร็จในบางสิ่ง
ที่จะทำให้แม่ภูมิใจ
๒๖๒. ฉันใช้เวลามากในการฟังดนตรีคลาสสิก
๒๖๓. บางครั้งความทึบที่ไม่รู้สึกสำคัญอะไรเลย ก็เกิดขึ้นในใจของฉันและทำให้ฉันไม่
สบายใจไปหลายวัน
๒๖๔. ฉันรู้สึกลำบากที่จะกำเนินการสนทนาเรื่องเบา ๆ กับคนแปลกหน้า
๒๖๕. ความฝันของฉันมากเหมือนกันที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

๒๖๖. เพื่อนของฉันทหลายคนอาจถูกคนอื่นว่าเป็นพวกไม่มีระเบียบแบบแผน
๒๖๗. สิ่งที่สำคัญเสียไปในชีวิตดูเหมือนจะเด่นชัดกว่าสิ่งที่ได้รับจากชีวิต
๒๖๘. ฉันทไม่เห็นด้วยกับโชคความและความคิดของเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้น
๒๖๙. ฉันทชอบสิ่งที่น่าตื่นเต้นต่าง ๆ
๒๗๐. ฉันทพบว่า การเปลี่ยนความคิดและเหตุผลที่มีอยู่แล้วนั้นทำได้ยากยิ่ง
๒๗๑. ถ้าฉันทพบคนที่เคยพบกันมาก่อน ฉันทจะเริ่มการสนทนากับเขา
๒๗๒. ฉันทสงสัยอย่างยิ่งในความเชื่อต่าง ๆ ของศาสนาของฉันทน้อย ๆ
๒๗๓. ฉันทอยากเป็นคาราละครหรือคาราภาพยนตร์
๒๗๔. ฉันทชอบเขียนรายงานเกี่ยวกับระยะเวลาที่ค้นพบจากการวิจัยสำคัญ ๆ
๒๗๕. สิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ทำให้ฉันทโมโหได้
๒๗๖. ฉันทไม่ชอบคำตามทีตามเกี่ยวกับเรื่องราวที่ได้เรียนมาในรูปแบบที่ต่างไปจากเมื่อเรียนรู้อมา
๒๗๗. ฉันทไม่ชอบผู้หญิงที่ละทิ้งธรรมเนียมทางสังคมหรือทางศีลธรรมจรรยาที่เคยมีมา
๒๗๘. ฉันทตื่นเต้นง่ายมาก
๒๗๙. ฉันทไม่ชอบย้ายโรงเรียนหรือย้ายไปอยู่ถิ่นใหม่
๒๘๐. ฉันทไม่แสดงความคิดเห็นออกมาอย่างอิสระเสรีนัก
๒๘๑. ฉันทอยากศึกษาและเขียนรายงานเกี่ยวกับสาเหตุของเหตุการณ์ที่สำคัญของประเทศหรือระหว่างประเทศ
๒๘๒. ฉันทแปลกใจเป็นอย่างมากว่าทำไมคนบางคนจึงกระหายที่จะอ่านและดกเดียงเรื่องนิยายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กันนัก
๒๘๓. ฉันทตั้งเกรียภคมาขณะทำงาน
๒๘๔. ฉันทสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่ดีเป็นไปมากกว่าการวางฉีกกับฉนิสัยตัวละครหรือรูปแบบของหนังสือที่ฉันทอ่าน
๒๘๕. บางครั้งฉันทรู้สึกว่ตัวเองไม่มีความคี่เลย
๒๘๖. ฉันทไปวัดเกือบทุกสัปดาห์

- ๒๘๗. ความปรกติเวลาว่างของฉันมักจะหมดไปกับการสังคม
- ๒๘๘. ลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นสิ่งที่น่าเกลียดชังมากที่สุดในโลกทุกวันนี้
- ๒๘๙. ฉันชอบวิชาวรรณคดีและการประพันธ์พอ ๆ กับวิชาอื่น
- ๒๙๐. บางครั้งแสงสีต่าง ๆ ก็กระตุ้นให้ฉันรู้สึกกินเล่นได้
- ๒๙๑. การเชื่อฟังโดยไม่โตตามเลขนั้นไม่ใช่ความดีอะไรเลย
- ๒๙๒. คำสนทนาที่ฉันใส่ใจกับเพื่อน ๆ นั้นปรกติมักเป็นเรื่องระหว่างเพื่อนฝูงกับกิจกรรมทางสังคม
- ๒๙๓. ศิลปินสมัย ๒-๓ ปีมานี้มักเอนเอียงไปทางแอบสแตรกและการบิดเบือนจากความจริง
- ๒๙๔. ฉันเคยพยายามเขียนโคลงกลอนมาบ้างครั้งสองครั้ง
- ๒๙๕. การถูกวิพากษ์วิจารณ์หรือถูกคำเหน็บทำให้ฉันละเหือนใจอย่างรุนแรง
- ๒๙๖. ฉันไม่ชอบมองดูคนที่แต่งตัวไม่เรียบร้อย
- ๒๙๗. ฉันถูกคลีใจให้ค่าเงินชีวิตไปตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด
- ๒๙๘. ปรกตินั้นชอบงานเลี้ยง
- ๒๙๙. ฉันมีความลำบากที่จะนึกภาพเกี่ยวกับปฏิกิริยาของคนในต่างสมัย ต่างชาติพันธุ์ หรือต่างประเทศ ขณะอยู่ในสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ ได้
- ๓๐๐. ฉันคิดว่าฉันอยากชิมรถแข่ง
- ๓๐๑. ศาสนาที่มีระบบระเบียบแล้วแม้จะมีความมุ่งหมายที่จริงจังและสร้างสรรค์แต่ก็เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าของมนุษย์อย่างยิ่ง
- ๓๐๒. บางครั้งฉันอยากหนีออกจากบ้านเป็นอย่างมาก
- ๓๐๓. ฉันชอบเพื่อนที่สนุกสนานมากกว่าเพื่อนที่มีปัญหายุ่งยากอยู่เสมอ
- ๓๐๔. ฉันชอบลึกลับปัญหาบางอย่างที่ท้าทายสำหรับผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ มาก
- ๓๐๕. ฉันไม่เข้าใจตัวเอง
- ๓๐๖. ฉันชอบเขียนถึงปฏิกิริยาและคำวิพากษ์วิจารณ์ของนักพอปรัชญาหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ที่มีอยู่

๓๐๗. บางครั้งการไม่เพื่อทั้งรัฐบาลก็เป็นสิ่งที่ยุติธรรมเหมือนกัน
๓๐๘. ฉันชอบคนที่รอบรู้
๓๐๙. ฉันชอบแก่วิเศษนาอักษรไขว้
๓๑๐. ฉันรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับสิ่งบางอย่างหรือคนบางคนอยู่เกือบตลอดเวลา
๓๑๑. เมื่ออยู่คนเดียวฉันมักจะดิ้นรนหาที่เป็นนามธรรมต่าง ๆ เช่นความตั้งใจ ความชั่วร้าย ฯลฯ
๓๑๒. ฉันมักคำนึงถึงสิ่งที่ไม่สำคัญบ่อย ๆ
๓๑๓. ฉันรู้สึกอยากลำบากที่จะแก้ปัญหาที่ซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอาใจจดจ่อกันเกินกว่า ๑ หรือ ๒ ชั่วโมง
๓๑๔. ถ้าหิกลีบงัดได้แล้ว ฉันไม่เคยไปชมการแสดงที่เราอารมณ์ทางเพศ
๓๑๕. หลังจากฟังอาจารย์สอนแล้วหรือหมดชั่วโมงแล้ว ฉันมักคิดถึงเกี่ยวกับความคิดความเห็นต่าง ๆ ที่ได้ฟังมา
๓๑๖. ควรโทษตัวเองเท่านั้นถ้าปล่อยให้ถูกดูหมิ่น
๓๑๗. ฉันชอบสังเวยโคลงกลอน
๓๑๘. ฉันไม่สบายใจเลยเมื่ออยู่กับเพศตรงข้าม
๓๑๙. ฉันชอบให้กฎหมายทั้งหมดใช้บังคับอย่างเข้มงวด ไม่ว่าผลจะเป็นอย่างไรก็ตาม
๓๒๐. ฉันวิเคราะห์หาข้อบกพร่องของคนอื่นแล้วเปรียบเทียบปฏิบัติวิธียาของตัวเองกับของตัวเอง
๓๒๑. ฉันชอบอ่านเรียงความเรื่องหนัก ๆ หรือเรื่องปรัชญา
๓๒๒. เพื่อนบางคนคิดว่าความคิดเห็นของฉันถ้าไม่รุนแรงไปบ้างก็น่าไปใช้ไม่ได้ผลจริง ๆ
๓๒๓. ฉันชอบทำงานในห้องปฏิบัติการจริง ๆ มากกว่าเรียนจากตำราเรียน
๓๒๔. สิ่งที่น่าตื่นเต้นเกือบจะทำให้ฉันหนีจากความรู้สึกกลัวได้เสมอ
๓๒๕. ฉันเชื่อว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้นำที่ฉลาดที่จะต้องคงไว้ซึ่งระเบียบแบบแผนที่กำหนดขึ้นมา

๓๒๖. ฉันสนใจการสนทนาเกี่ยวกับคนทั่ว ๆ ไป ไบ่ ว่าฉันจะคุ้นเคยกับคนเหล่านั้นหรือไม่
๓๒๗. ในขั้นพื้นฐานคำสนทนาควรจะเป็นแรงบันดาลใจหรือสถาบันทางสังคม
๓๒๘. ฉันหลีกเลี่ยงการสนทนากับช่างคิดคนหรือช่างเสริมสวย
๓๒๙. ขณะที่เกิดความเบื่อหน่าย ฉันชอบก่อความคืบเต็นขึ้น
๓๓๐. ฉันชอบนึกถึงตัวอย่างใหม่ ๆ ที่จะใช้อธิบายกฎเกณฑ์และหลักทั่ว ๆ ไป
๓๓๑. เราควรที่จะเคารพในผลงานของบรรพบุรุษของเราและไม่ควรคิดว่าเรารู้ดีกว่าพวกเขา
๓๓๒. ฉันไม่ชอบให้คนอื่นปรึกษาหารือหรือวิรอก่อนจะลงมือทำการใด ๆ
๓๓๓. ฉันชอบการละคร
๓๓๔. ฉันพบว่าวิถีชีวิตที่เป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นไปตามกฎเกณฑ์นั้นไม่ถูกกับนิสัยของฉันเลย
๓๓๕. เราไม่อาจทราบได้แน่นอนว่าพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริงหรือไม่
๓๓๖. ฉันไม่เลวหลายหนี่ การรวมกลุ่มของคนมาก ๆ
๓๓๗. ความเมตตากรุณาและ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เป็นคุณสมบัติสำคัญที่สุดที่ภรรยาจะพึงมี
๓๓๘. ฉันชอบอ่านโคลงกลอนที่หนักและเป็นปรัชญา
๓๓๙. ฉันชอบพูดเรื่องเพศ
๓๔๐. ฉันชอบใช้เวลาว่างเขียนโคลงกลอน บทละคร เรื่องหรือเรียงความต่าง ๆ
๓๔๑. ความทึบบางอย่างที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการรู้สึกว่าเป็นต้องรีบด่วนอย่างมากทำให้ฉันไม่อาจนึกถึงสิ่งอื่น ๆ ได้ ถ้าไม่คำนึงถึงคุณประโยชน์
๓๔๒. ฉันสงสัยในคำพูดและความคิดเห็นของครูและบุรุษรยาย
๓๔๓. ฉันเชื่อในคุณค่าของมนุษยชาติ แต่ไม่เชื่อในพระเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์
๓๔๔. ฉันไม่ชอบที่ถูกสั่งงานให้เขียนเรื่องสั้น เรียงความ หรือเพลง
๓๔๕. บ่อยครั้งที่ฉันนึกสงสัยว่าคนอื่นอาจมีเหตุผลอะไรซ่อนอยู่ในการทำดีของฉัน
๓๔๖. วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการวิจัยกันควาทางวิทยาศาสตร์ควรจะเป็นการค้นพบ

ความจริงมากกว่าการนำลไปใช้ได้อย่างจริงจัง

๓๔๙. ฉันชอบทำเจ้าชู้

๓๕๐. ฉันชอบอภิปรายเกี่ยวกับคุณค่าของชีวิต เวนอะไรทำให้การกระทำหนึ่ง ๆ ดี หรือเลว

๓๕๑. บางครั้งฉันจะ "ศึกษา" ประกาศโฆษณาต่าง ๆ เพื่อค้นหาสิ่งที่น่าสนใจ

๓๕๒. ไม่มีใครที่จะทำตัวเหมือนเดิมได้เป็นอย่างมากตลอดระยะเวลา ๒ วันติดต่อกัน

๓๕๓. มีบางครั้งฉันเคยปรารถนาจะเลิกเป็นเพศตรงข้ามกับที่เป็นอยู่

๓๕๔. มีบางสิ่งบางอย่างที่สูงส่งเกี่ยวกับความบากจน และความทุกข์ทรมาน

๓๕๕. ฉันไม่เคยทำอะไรที่จะเป็นอันตรายเพียงเพื่อถกความคืบเตน

๓๕๖. สิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการ เรียนรู้และการทำงานที่มีประสิทธิภาพก็คือการ และ หมายความว่าใครจะเสียใจว่าจะต้องทำอะไร และทำอย่างไร

๓๕๗. เป็นการยากสำหรับฉันที่จะเอาจริงเอาจังกับบุคคล

๓๕๘. ฉันมักจะฝ่าฝืนกฎ (ของโรงเรียน สโมสร หรือชุมชน ฯลฯ) หรือไม่ก็โต้แย้ง อยู่ในใจบ่อยครั้ง

๓๕๙. ฉันชอบภาพยนตร์ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือประวัติศาสตร์มากกว่าภาพยนตร์แบบ คนตรีตลกขบขัน

๓๖๐. คนใจเห่าบ้านที่จะพยายาม เปลี่ยนวิถีชีวิตในประเทศของเรา

๓๖๑. ความลึกของฉันส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่แก่งานที่ฉันจะต้องทำเท่านั้น

๓๖๒. บางเวลาฉันไม่สงบ เป็นอย่างมากจนไม่อาจนั่งในเก้าอี้ได้นาน ๆ

๓๖๓. ฉันชอบการบรรยายที่กระตุ้นให้เกิดความคิด

๓๖๔. ฉันหมกความอคทนต่อคนใจง่าย ๆ

๓๖๕. ฉันไม่ชอบรับตำโองการใด ๆ นอกจากจะมีความคิดแล้วว่าฉันจะได้ผลออกมา ในรูปใด

๓๖๖. ฉันเคร่งครัดศาสนามากกว่าคนอื่นส่วนมาก

๓๖๗. ฉันชอบเป็นผู้นำในกลุ่มชน

๓๖๖. เมื่อไปเที่ยวต่างเมือง ฉันมักไปเยี่ยมห้องแสดงศิลปะ
๓๖๗. ฉันหวังว่าในที่สุดคณิตศาสตร์จะสำคัญต่อมนุษยชาติมากกว่าวิชาว่าด้วยศาสนา
๓๖๘. ฉันมักสังเกตเห็นใจที่จะขอความช่วยเหลือจากคนอื่น
๓๖๙. ฉันมักไม่ค่อยเห็นความสำคัญของเวลา
๓๗๐. ลัทธิชาตินิยมไม่มีอะไรดีเลย
๓๗๑. ฉันชอบเข้าร่วมในคณะกรรมการ เพื่อทำกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ
๓๗๒. ฉันชอบได้ลงมือทำกิจกรรมหรือทำงานมากกว่าเป็นผู้วางแผนงานที่จะทำ
๓๗๓. ฉันชอบไปไหนมาไหนกับคน ๆ เดียวมากกว่าไปกับกลุ่มคนมาก ๆ
๓๗๔. เมื่อไปเที่ยวงานแสดงศิลปะ ฉันชอบไป . . . กรองมือทางวิทยาศาสตร์มากกว่า
ดูผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ทางอุตสาหกรรม
๓๗๕. เมื่อเป็นเด็ก ฉันเคยขอเรื่องยุ่งมากให้ครูมามากแล้ว
๓๗๖. ฉันชอบค้นหาเหตุผลผิด ๆ ในคำโต้แย้งต่าง ๆ
๓๗๗. ฉันมักไม่สบายใจเมื่อไปงานสังสรรค์เร็วหรือช้ามากเกินไป
๓๗๘. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของผู้ที่จะ เป็นสมาชิกคือการตัดสินใจและความทะเยอทะยาน
๓๗๙. ฉันฝันบ่อย ๆ
๓๘๐. ฉันไม่มีใครสนทนากับเสมียน
๓๘๑. ฉันชอบอ่านหนังสือมากแม้ขณะที่ไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการทำงานเลยก็ตาม
๓๘๒. ฉันไม่ชอบรับประทานอาหารคนเดียว
๓๘๓. ฉันชอบพูดคุยนั่งและเล่นหัวกับเด็ก ๆ
๓๘๔. ฉันชอบทำงานอยู่คนเดียว
๓๘๕. ข้อเท็จจริงจริงใจฉันได้มากกว่าความนึกคิด

แบบ ก ข.

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สูตรการคำนวณห้หิมเลขคณิต

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

\bar{X} = ห้หิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนห้หิม N จำนวน

N = จำนวนคะแนนห้หิมค

๒. สูตรการคำนวณส่วนเบ้หิมเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - \left(\frac{\sum X}{N}\right)^2}$$

S.D. = ส่วนเบ้หิมเบนมาตรฐาน

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนห้หิม N จำนวน

$\sum X^2$ = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน

N = จำนวนคะแนนห้หิมค

๓. สูตรการคำนวณความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

๓.๑ ตัวอย่างประชากรขนาดใหญ่

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\frac{\sigma_1^2}{N_1} + \frac{\sigma_2^2}{N_2}}$$

$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

σ_1^2 = กำลังสองของส่วนเบ้หิมเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๑

N_1 = จำนวนคะแนนห้หิมคของกลุ่มที่ ๑

σ_2^2 = กำลังสองของส่วนเบ้หิมเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๒

N_2 = จำนวนคะแนนห้หิมคของกลุ่มที่ ๒

๓.๒ ตัวอย่างประชากรขนาดเล็ก

$$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2} = \sqrt{\left(\frac{N_1 \sigma_1^2 + N_2 \sigma_2^2}{N_1 + N_2 - 2}\right) \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 N_2}}$$

$s_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

N_1 = จำนวนคะแนนห้หิมคของกลุ่มที่ ๑

σ_1^2 = กำลังสองของส่วนเบ้หิมเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๑

N_2 = จำนวนคะแนนทั้งหมดของกลุ่มที่ ๒

σ_2^2 = ค่าตั้งสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มที่ ๒

๔. สูตรการคำนวณอัตราส่วนวิกฤติ

๔.๑ ตัวอย่างประชากรขนาดใหญ่

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

Z = อัตราส่วนวิกฤติ

\bar{X}_1 = มีชัฒิมเลขคณิตของกุ่มที่ ๑

\bar{X}_2 = มีชัฒิมเลขคณิตของกุ่มที่ ๒

$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

๔.๒ ตัวอย่างประชากรขนาดเล็ก

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

t = อัตราส่วนวิกฤติ

\bar{X}_1 = มีชัฒิมเลขคณิตของกุ่มที่ ๑

\bar{X}_2 = มีชัฒิมเลขคณิตของกุ่มที่ ๒

$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

๔. สูตรการทดสอบ F

$$F = \frac{\sigma_1^2}{\sigma_2^2} \quad (\sigma_1^2 \text{ มากกว่า } \sigma_2^2)$$

σ_1^2 = ค่าตั้งสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกุ่มที่ ๑

σ_2^2 = ค่าตั้งสองของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกุ่มที่ ๒

หมายเหตุ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ = จำนวนคะแนน - ๑

ประวัติการศึกษา

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์

วุฒิการศึกษา

ทุนการศึกษา

นางสาวดวงเดือน ไชยคำ

ครุศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๑๑

ระหว่างการศึกษาปริญญาโทบัณฑิตนั้น ได้รับทุนช่วยเหลือการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา ๒๕๑๒ เป็นจำนวนเงิน ๑,๑๐๐ บาท